Programmering i C

Lektion 4

25 oktober 2007

Funktioner Eksempel

Fra sidst


```
Eksempel:
```

16

```
1 /* funktions-prototyper */
   int indlaes( void);
   void udskriv( int a);
4 char blabla (char c);
7 /* main-funktionen */
   int main( void) {
10
   /* funktions-definitioner */
   int indlaes( void) {
13
   void udskriv( int a) {
```

Funktioner Eksempel

Hvorfor:

- top-down-programmering
- abstraktion
- "del-og-hersk"-princippet

Skriv et program der faktoriserer et heltal i primfaktorer.

```
int main( void) {
 unsigned int x, f;
  greeting();
 x= readPosInt();
  printf( "%u = ", x);
  while (x!=1)
    f= findFactor( x);
    printf( "%u * ", f);
   x = x / f;
  printf("1\n");
  return 0:
```

```
Funktions-prototyper:
void greeting(
    void);
unsigned int readPosInt(
    void);
unsigned int findFactor(
    unsigned int x);
```

```
Funktioner:
void greeting( void) {
  printf( "\nWe factor a positive integer \
into primes.\n");
unsigned int readPosInt( void) {
  unsigned int input;
  printf( "Enter a positive integer: ");
  scanf( "%u", &input);
  return input;
```

Funktioner:

```
unsigned int findFactor( unsigned int x) {
  unsigned int i:
  int found one= 0;
  for (i = 2; i \le (int) \text{ sqrt}(x); i++)
    if(x\% i==0) {
      found one= 1:
      break:
  if ( found one)
    return i;
  else
    return x;
```

Hele programmet: factor.c

Datatyper

TyperTypekonverteringArrays

C er et programmeringssprog med statisk, svag typning:

- hver variabel har en bestemt type
- typen skal deklareres explicit og kan ikke ændres
- ved kompilering efterses om der er type-fejl
- mulighed for implicitte typekonverteringer

En variabels type bestemmer

- hvilke værdier den kan antage
- i hvilke sammenhænge den kan bruges

Typer i C:

- void, den tomme type
- skalære typer:
  - aritmetiske typer:
    - heltalstyper: short, int, long, char!; enum
    - kommatals-typer: float, double, long double
  - pointer-typer
- sammensatte typer:
  - array-typer
  - struct

[typer.c]

- implicitte konverteringer:
  - integral promotion: short og char konverteres til int
  - widening: en værdi konverteres til en mere præcis type
  - narrowing: en værdi konverteres til en mindre præcis type. Information går tabt!

[conversions.c]

eksplicitte konverteringer: ved brug af casts

for
$$(i = 2; i \le (int) sqrt(x); i++)$$

Et array er en tabel af variable af samme type der kan tilgås via deres indeks.

- et array skal deklareres med angivelse af type, og helst også størrelse: type a[N]
- laveste indeks er 0, højeste er N-1
- indgangene lagres umiddelbart efter hinanden

Pas på! C ser ikke efter om et indeks man forsøger at tilgå ligger indenfor arrayets grænser:

```
#include < stdio.h>
int main( void) { /* array-bad.c */
  int a[ 3];
  /* Menigsløst resultat */
  printf( "%d\n", a[ 3]);
  /* FARLIGT! */
  /* a[ 3]= 17: */
  return 0:
```

Programmet skriver i et hukommelsesområde det ikke har reserveret! I bedste tilfælde er det kun programmet der crasher ....

Scope

6 Scope7 Storage class8 Memorisering

Scope ("virkefelt") af en variabel er de dele af programmet hvor variablen er kendt og tilgængelig.

- Ic: Scope af en variabel er den blok hvori den er erklæret
  - Variable i en blok "skygger" for variable udenfor der har samme navn

```
#include <stdio.h>
⇒ huller i scope!
                        int main(void){ /* blok.c*/
                          int a=5:
                          printf("Før: a==\%d\n",a);
  Eksempel fra lektion 2:
                             /*en blok*/
                            int a=7: /* deklaration */
                            printf("I: a==\%d\n",a);
                          printf("Efter: a==\%d\n",a);
                          return 0;
```

15/22

Storage class af variable medvirker til at bestemme deres scope.

- auto (default): lokal i en blok
- static: lokal i en blok, men bibeholder sin værdi fra én aktivering af blokken til den næste. Eksempel:

```
#include < stdio . h>
int nextSquare( void) {
  static int s= 0:
  S++:
  return s*s;
int main( void) {
  int i:
  for (i = 1; i \le 10; i++)
    printf( "%d\n", nextSquare());
  return 0:
```

Tilbage til Fibonaccital:

```
f_1 = 1 \qquad f_2 = 1 \qquad f_n = f_{n-1} + f_{n-2} unsigned long fibo ( int n) { switch ( n) { case 1: case 2: return 1; break; default: return fibo ( n- 1)+ fibo ( n- 2); } }
```

Problem: kører meget langsomt pga. utallige genberegninger Løsning: Husk tidligere beregninger vha. et static array ("dynamisk programmering")

Memoriseret udgave af fibo:

[fibo2.c]

```
unsigned long fibo (int n) {
 unsigned long result;
  static unsigned long memo[ MAX];
            /* this gets initialised to 0 ! */
  switch(n) {
 case 1: case 2:
    return 1; break;
  default:
    result = memo[ n];
    if ( result == 0) { /* need to compute */
      result = fibo (n-1) + fibo (n-2);
      memo[ n]= result:
    return result:
```

Programmeringsstil

- 9 Udseende
- Mommentarer
- Symbolske konstanter

c er et programmeringssprog i fri format, dvs. stor frihed mht. formatering: mellemrum, tabs og linieskift kan indsættes (og udelades) næsten overalt.

- ⇒ eget ansvar at koden er letlæselig!
  - indentér!
  - brug mellemrum omkring operatorer
  - sæt afsluttende } på deres egen linie
  - inddel koden i logiske enheder vha. tomme linier
  - en masse andre (og til dels modsigende!) konventioner
  - ⇒ find din egen stil!

Sætning: Kode er sværere at læse end at skrive.

⇒ brug mange kommentarer.

```
/* en kommentar der
fylder 2 linier */
```

(Det er ikke kun *andre* der skal kunne forstå din kode; måske er det *dig selv* der 4 uger efter forsøger at finde ud af hvad det her program gør.)

- kommentér hver enkelt funktion
- indsæt programmets navn i en kommentar
- skriv en kommentar om hvad det her program gør (medmindre programmet selv fortæller det)
- hvis en kodelinie tog specielt lang tid at skrive, er den nok også svær at forstå. Skriv en kommentar.
- fortæl hvad variablene betyder

Hvis der er en konstant i dit program der ikke er lig 0 eller 1, vil du sandsynligvis lave den værdi om senere.

⇒ definér konstanten symbolsk vha. præprocessoren:

#define SVAR 42

og referér til det symbolske navn i koden:

printf("The answer is %d", SVAR);

 Præprocessoren erstatter, som det første skridt, inden kompilering, alle forekomster af SVAR i koden med 42, undtagen hvis SVAR står som del af en streng.

Eksempel på god programmeringsstil: dag2.c ==